

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C109 – CUL14**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 4 februari 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de lancering van een promotiecampagne van het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus)	3
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opgelegde deadline met betrekking tot de realisatie van nieuwe voetbalinfrastructuur	6
Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de plannen voor de hervorming van de vrouwenvoetbalcompetitie	8
Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de samenwerking met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC)	
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het overleg door de ministers van Sport van de gemeenschappen met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) over gemeenschappelijke doelstellingen	10
■	

Voorzitter: de heer Philippe De Coene**Vraag om uitleg van de heer Peter Gysbrechts tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de lancering van een promotiecampagne van het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus)**

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Voorzitter, minister, collega's, in 2009 lanceerde het Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding (Vlabus) zijn beleidsplan voor de periode 2009-2012. Het was aanvankelijk de bedoeling om in 2010 een promotiecampagne te voeren om de activiteiten van Vlabus bij de sportclubs beter bekend te maken. In 2009 zou een studiebureau voor 10.000 euro een plan uitwerken. In de periode 2010-2012 zou een professioneel extern bureau voor 100.000 euro het planvoorstel uitvoeren. De bedoeling was om de naambekendheid van Vlabus bij de sportclubs te verhogen tot 20 procent.

Dat zijn de originele doelstellingen uit het beleidsplan. Indien mijn informatie echter correct is, blijkt dat het uiteindelijk niet zo is gegaan. Ik heb vernomen dat de uitwerking van het planvoorstel niet door het studiebureau, maar door Vlabus zelf is gebeurd. Vlabus wil ook in 2010 starten met een nulmeting om zijn naambekendheid bij de sportclubs jaarlijks te meten en te evalueren. Via steekproeven zal Vlabus zijn naambekendheid bij de sportclubs toetsen met een bevraging die afgerond wordt in mei 2010. Die bevraging zal gebeuren na twee wervingscampagnes, een in 2009 en een in 2010. Deze campagnes moeten leiden tot een grotere databank aan sportlesgevers en uiteraard ook als promotie voor Vlabus.

Oorspronkelijk zouden de wervingscampagnes uitgewerkt worden door een student. Dit is niet gebeurd, de wervingscampagnes werden intern opgemaakt. Men was eigenlijk van plan om ook daarvoor een extern bureau aan te nemen, wat niet voorzien was in het beleidsplan, maar dat spoor heeft men blijkbaar ook verlaten.

Tijdens de eerste helft van 2010, dus gelijktijdig met het moment van de eerste bevraging, gaat Vlabus een promotiecampagne uitwerken in eigen beheer die dan in de tweede helft van 2010 zal worden gelanceerd.

Tussen de opstelling van het beleidsplan en vandaag is er dus al heel wat veranderd aan de oorspronkelijke doelstellingen van het beleidsplan van Vlabus. Deze manier van werken is een beetje storend, of toch op zijn minst verwarrend of onduidelijk. Er is in totaal 160.000 euro – 50.000 euro voor de twee wervingscampagnes, 10.000 euro voor een plan voor een promotiecampagne en 100.000 euro voor het voeren van een promotiecampagne – uitgetrokken voor twee wervingscampagnes, het uitwerken van een concept en het voeren van een promotiecampagne in samenwerking met een extern adviesbureau.

Toch kiest Vlabus ervoor om alles zelf in eigen beheer te doen. Als ik dan de uiteindelijke uitwerking zie, dan stel ik mij daar toch vragen bij.

Vlabus wil zijn naambekendheid meten bij de sportclubs en een nulmeting uitvoeren in 2010, maar doet dit nadat het minstens een wervingscampagne achter de rug heeft en een tweede in gang zet. Dat kan men bezwaarlijk nog een interessante nulmeting noemen. Het is een beetje de wereld op zijn kop. Men gaat eerst promotie voeren om daarna een bevraging te doen of men eigenlijk wel nog aan promotie moet doen.

De resultaten kunnen nu uiteindelijk alleen nog maar een vertekend beeld geven. Dat is jammer. In welke mate dat het geval is, laat ik in het midden en zal sterk afhankelijk zijn van hoe degelijk de wervingscampagnes gevoerd zijn. De campagne had uiteindelijk ook tot doel om sportbegeleiders te werven, maar die wervingscampagne had perfect na een bevraging kunnen starten. Eerst de behoeften analyseren en pas daarna met acties en oplossingen komen, lijkt mij toch nog altijd de aangewezen manier van werken.

Hetzelfde geldt voor de uitwerking van een voorstel tot promotiecampagne. Men start met een plan, maar men heeft nog geen resultaten van de bevraging. Men weet dus in eerste instantie niet of het wel nodig is om een plan op te maken. Hoe kun je een plan opmaken voor een promotiecampagne als je niet weet waar het probleem van de naambekendheid van de vzw juist zit? Ook hier stel ik mij vragen bij. Nu starten met de opmaak van een promotiecampagne, na twee wervingscampagnes en een bevraging, lijkt mij een beetje voorbarig.

Deze manier van werken impliceert uiteraard ook een financiële vraag. Als er geen extern bureau is aangenomen, wat is er dan met die 160.000 euro gebeurd? Is die volledig opgegaan aan de campagne, of is die ook gebruikt voor de dagelijkse werking van Vlabus of is er helemaal niets mee gebeurd? Het lijkt me belangrijk om te weten hoe zinvol die middelen zijn gebruikt.

U hoort mij zeker niet zeggen dat Vlabus niet bekwaam zou zijn om zijn naambekendheid zelf te beheren, maar de manier waarop de planning is opgemaakt, en de wijzigingen die uiteindelijk zijn doorgevoerd, roepen wel een aantal vragen op.

Waarom is men afgestapt van het werken met een extern bureau? Waarom heeft men gekozen om een nulmeting te starten, nadat men beslist om in 2009 en 2010 een wervingscampagne te houden? Wat is de stand van zaken in verband met de opmaak van het concept van de promotiecampagne? Welke doelstellingen beoogt Vlabus te realiseren met deze promotiecampagne? In welk mate stemt dat overeen met de behoeften in de sportclubs? Hoe is die 160.000 euro nu effectief gependend? Hoeveel hebben de huidige wervingscampagnes, de opmaak van de plannen en de bevraging tot op heden effectief gekost?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Gysbrechts, ik zou er mij gemakkelijk kunnen van afmaken, want er is een beheersovereenkomst afgesloten tussen de vzw Vlabus en de Vlaamse Regering, meer bepaald mijn voorganger Bert Anciaux. Ik zou gemakkelijk kunnen zeggen dat de dingen die gebeurd zijn, niet in tegenstrijd zijn met die beheersovereenkomst, en dat de raad van bestuur volheid van bevoegdheid heeft over het geheel. Als er afwijkingen zijn, is dat dus de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur.

Maar ik zal u toch de informatie meegeven die ik heb opgevraagd. Laat mij duidelijk zijn: net zomin als u wens ik een vzw, die een beheersovereenkomst heeft, binnen die beheersovereenkomst volheid van bevoegdheid te geven inzake uitvoering. Bovendien worden er via de deputatie leden van de raad van bestuur aangeduid, wat maakt dat het op het niveau van de deputatie beter zou kunnen worden bevraged dan hier. De raad van bestuur van vzw Vlabus heeft de wijzigingen die u hier aangeeft, ook telkens goedgekeurd. Ik veronderstel dan ook dat ik daar niet moet in optreden. Dat is in juist beheer gebeurd.

De vzw Vlabus heeft ervoor gekozen om niet met een extern bureau te werken, omdat men ervan uitging dat het qua continuïteit en snellere en efficiëntere opvolging beter zou zijn indien de vzw Vlabus het zelf op zich zou nemen. De raad van bestuur van Vlabus kon het met die wijziging van zienswijze eens zijn. Dat is niet in contradictie met de beheersovereenkomst.

Men heeft mij gezegd dat er een groot verschil is tussen de promotiecampagne en de wervingscampagne. De promotiecampagne zal in 2010 inhoudelijk uitgewerkt worden. Ze omvat een zeer ruime actie gericht op alle actoren en potentiële klanten, te weten de gemeentebesturen, gemeentelijke en provinciale sportbesturen en vzw's, scholen, socio-culturele verenigingen, sportfederaties en sportclubs.

Dat is iets heel anders dan de wervingscampagne. De vraag naar gediplomeerde sportlesgevers is vandaag nog altijd groter dan het aanbod. De wervingscampagne heeft als bedoeling om meer trainers aan te werven. Ze is gericht op gediplomeerden van de Vlaamse

Trainersschool (VTS), studenten lichamelijke opvoeding (lo) en jong afgestudeerden lo, om die pool te kunnen uitbreiden.

Er wordt soms gedacht dat een wervingscampagne ook een promotie met zich meebrengt. Maar in dit geval is de werving zeer gericht gebeurd. Het neveneffect van promotie was hier dan ook slechts beperkt.

De wervingscampagne is goed verlopen. Ze liep van 20 mei tot 20 november 2009 en resulteerde in 605 sollicitanten, waarvan er 511 over een geschikt diploma beschikken. De pool van potentiële lesgevers heeft daarmee weer een stapje vooruit kunnen zetten. Hopelijk kunnen we het aanbod zo beter met de vraag doen fitten. Voor alle duidelijkheid wenst Vlabus te benadrukken dat de wervingscampagne effectief door een student is opgezet, zij het dat de uitvoering door de stafmedewerkers is gebeurd. Dat was conform wat ze zelf hadden voorgesteld, en conform de afspraken met de raad van bestuur. Op dit ogenblik wordt binnen Vlabus verder gewerkt aan de inhoudelijke uitwerking van de promotiecampagne die in de tweede helft van 2010 zal worden uitgevoerd.

In de jaarverslagen van Vlabus wordt vastgesteld dat de grootste klanten van Vlabus vooral de overheden zijn. In 2008 bedroeg hun aandeel 80 percent. Het is duidelijk dat de sportclubs Vlabus nog te weinig kennen. Naambekendheid is wel goed, maar het is niet het hoofddoel. Het hoofddoel is om de gedurende 24 jaar opgebouwde knowhow van Vlabus en de service die Vlabus kan verstrekken, nog beter in te zetten voor de sportclubs, zodat de professionalisering binnen de sportclubs verder kan worden uitgebouwd, door de tewerkstelling in de sportclubs meer officieel te kunnen regelen. Dat is uiteindelijk de basis.

Het totaalbedrag van 160.000 euro is opgenomen voor het gehele beleidsplan 2009-2012. Tot op heden is enkel het budget voor 2009 gespendeerd en is er een budget begroot voor 2010. De wervingscampagne heeft in 2009 25.000 euro gekost. 20 percent daarvan werd besteed aan drukwerken, 5 percent aan publiciteit in vijf stations van de NMBS, 65 percent aan publicaties en advertenties, namelijk in Metro, De Zondag en Vacature, en 10 percent aan werving in samenwerking met de VDAB.

De 25.000 euro voor de wervingscampagne in 2010 werd nog niet besteed. Van de 10.000 euro waar voor de promotiecampagne in werd voorzien voor 2009, werd 80 percent gespendeerd aan de aankoop van promotiemateriaal. De 100.000 euro voor 2010, 2011 en 2012 werd nog niet besteed. Zoals al gesteld, moet de promotiecampagne eerst op punt gesteld en goedgekeurd worden door de raad van bestuur.

Van de oorspronkelijke doelstellingen van het beleidsplan van Vlabus is, wat mij betreft, niets fundamenteels gewijzigd. De uitwerking ervan wordt wel, waar nodig, continu door de raad van bestuur geëvalueerd en bijgestuurd.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, dank u voor het antwoord. Het is niet de bedoeling om die werking zwaar te bekritisieren. Er zijn geen fundamentele wijzigingen aan het oorspronkelijke beleidsplan, maar door de wijzigingen in de manier van behandelen werd het toch vrij onduidelijk. Daarom stelde ik de vraag. We zullen het nog eens rustig bekijken. Door uw uitleg en verduidelijking kunnen we een beetje verder. We zullen dit blijven opvolgen. Als de doelstellingen van het beleidsplan worden gerealiseerd, is dat goed. Ik hoop dat er inderdaad fundamenteel niets gewijzigd is. Dat lijkt vandaag inderdaad zo.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw heel duidelijke antwoord. Vlabus is volgens mij toch wel redelijk bekend in de sportwereld en heeft daar ook heel wat belang. Het is zeker de moeite waard om te weten hoe het allemaal verloopt. Ik wil benadrukken dat wij er zeker achter staan dat het verder wordt uitgebouwd, want het is toch iets heel moois.

Minister, u zegt dat Vlabus het werk van de trainers meer officieel wil maken. Ik heb daarover al eens met u gesproken. De trainers hebben nood aan een statuut. Zij moeten officieel kunnen ingeschreven worden in een club en uit dat grijs-zwarte circuit worden gehaald. Ik weet dat dit moeilijk is en dat dit de bevoegdheid is van het federale niveau. Kunt u nog eens spreken met de federale minister? Ik dank u daarvoor.

Minister Philippe Muyters: Ik begrijp dat iedereen het eens is met het feit dat als er een beheersovereenkomst is, de raad van bestuur de uitvoering ervan moet regelen. Ik moet er alleen voor zorgen dat de uitvoering effectief gebeurt, ik moet niet zorgen voor de manier waarop. Dat zijn de afspraken. Een dubbele leiding geven, vanuit de Vlaamse overheid en een raad van bestuur, is altijd nefast.

Ik ben goed op de hoogte van de kwestie van het statuut. Alleen, vragen helpt niet altijd.

Mevrouw Ulla Werbrouck: We kunnen het maar proberen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de opgelegde deadline met betrekking tot de realisatie van nieuwe voetbalinfrastructuur

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Dank u, voorzitter, dat ik deze vraag mag stellen. Onze charmante collega mevrouw Werbrouck maakte mij er daarnet op attent dat dit eigenlijk een probleem van lokaal belang is omdat het specifiek over het dossier van Antwerpen gaat, maar minister, wij weten natuurlijk beter: niets van Antwerpen is van lokaal belang.

De voorzitter: Zo ziet u maar, mijnheer Wienen, dat tegen de reputatie in, de voorzitter soms coulanter is dan de collega's uit de oppositie.

De heer Wim Wienen: Ik neem daar akte van.

Inzake de verwezenlijking van nieuwe voetbalinfrastructuur in Vlaanderen is er intussen en zeker de afgelopen maanden al heel wat gebeurd – ook in de Vlaamse Regering. In de steden die zich als gaststad kandidaat stellen, worden in de meeste gemeenteraden de contracten met de FIFA goedgekeurd. We hebben de selectie van de Vlaamse Regering van gaststeden om via een lening bij de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) de voetbalinfrastructuur te realiseren, maar een en ander gaat blijkbaar wat traag.

Minister, op een nieuwjaarsreceptie hebt u de heer Patrick Janssens, burgemeester van Antwerpen, duidelijk gemaakt dat een en ander wat sneller moet vooruitgaan. Intussen weet ik dat de heer Janssens een grotere fan is van dj Phil dan van een minister die speeches geeft. Maar alle gekheid op een stokje: ik vond dat een nogal opmerkelijke uitspraak. U zei: “Ik vraag burgemeester Patrick Janssens meer te doen dan nodig.” Ik zou als gemeenteraadslid van Antwerpen al heel blij zijn indien de heer Janssens doet wat nodig is, want dan zou mijn stad veiliger en properder en leefbaarder zijn. U zet de man wat onder druk. En u zei ook: “Ik wil tegen eind februari een akkoord met de beide voetbalclubs. Ik wens afspraken te zien over de financiering, exploitatie en plannen. Er is geen tijd meer te verliezen.”

De heer Janssens reageerde op deze uitspraken, die in de krant verschenen, door te zeggen dat hij met u, voor u die uitspraken had gedaan, een gesprek had gehad over de problematiek van het stadion. Nu vraag ik me effectief af wat Patrick Janssens daar heeft gezegd om u zo ongerust te maken en u te nopen om de druk wat op te voeren. Eind februari is een duidelijke deadline. Dat is niet lang meer om met die effectieve plannen naar voren te komen, zeker voor de financiering, de exploitatie en dergelijke. Geldt dat nu ook voor elk stadionsdossier? Is

het misschien niet nodig in de andere dossiers omdat men daar veel verder staat en Antwerpen er niet in slaagt om bij te benen?

Minister, waarom werd deze deadline aan de stad Antwerpen opgelegd? Wat is de stand van zaken in dit dossier? Zijn er zoveel ontbrekende elementen en dergelijke meer? In welke zin voldoet het voorstel van Antwerpen niet wat betreft planning, financiering? Als er nog zoveel tekortkomingen zijn in het Antwerps dossier, waarom werd het dan geselecteerd door de Vlaamse Regering voor financiering? Werd een dergelijke deadline ook opgelegd voor de andere projecten? Zo nee, waarom niet? Staan die dan verder op het vlak van planning dan de stad Antwerpen? En, de belangrijkste vraag, wat gebeurt er als de stad Antwerpen die deadline niet haalt en er niet in slaagt tegen eind februari een duidelijk zicht te geven over de plannen inzake exploitatie en dergelijke meer? We weten dat het akkoord tussen de beide voetbalclubs een zeer belangrijk probleem vormt om dat stadion te realiseren. Wat gebeurt er als u eind februari geen duidelijkheid hebt over de plannen van Antwerpen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijn antwoord op de vraag over dit Antwerps dossier zal vooral bovenlokaal zijn. Ik zou u een heel eenvoudig antwoord kunnen geven: de deadline geldt voor iedereen. De federale overheid heeft aan ons gevraagd om de verdere specificaties enzovoort door te geven, zodat het biddossier in orde kan worden gebracht op het einde van maart. Zo kan men alles invullen en, samen met Nederland, helemaal rond zijn tegen mei, en waar er toch nog ontbrekende gegevens zijn, die aanvullen. Ik moet eind maart het volledige dossier overmaken. We vonden het dan ook nuttig om aan alle clubs en steden die geïnteresseerd zijn, te vragen om het dossier eind februari in te dienen, zodat we enige marge hebben. Dat is een logische gang van zaken, zodat we in maart niet plots geconfronteerd worden met een slecht dossier. Die deadline geldt dus voor iedereen.

Eind november hebben we dossiers binnengekregen. Natuurlijk is geen enkele ervan al af. We hebben kandidaturen ontvangen. Overal zijn er bijkomende specificaties nodig. De filosofie is ook dat de kandidatuur in november moest worden gesteld en dat de punten daarna nog moesten worden uitgeklaard. Op basis van wat we in november hebben ontvangen, heeft de Vlaamse Regering het nuttig en zinvol geacht om te stellen dat de vier kandidaten verder kunnen meedoen. We kregen immers ook signalen van zowel FIFA als van de nationale overheid dat we gerust meer dan twee stadions naar voren konden schuiven. Wat de financiering betreft, hopen we en gaan we er ook van uit dat we, als uiteindelijk vier kandidaten de eindmeet bereiken, daar een mouw aan kunnen passen. Dat is de reden waarom we hebben gezegd dat ze alle vier verder kunnen gaan. We vragen ook de verdere specificering van alle dossiers.

Mijnheer Wienen, hiermee geef ik al heel wat antwoorden op de vragen die u hebt gesteld. Ik heb een oproep gedaan op de nieuwjaarsreceptie van mijn partij in 'de stad', want het is niet 'mijn stad'. Ik deel die stad graag met andere mensen.

De heer Wim Wienen: 't Stad is van iedereen! (*Gelach*)

Minister Philippe Muylers: Ik heb die oproep gedaan omdat ik signalen kreeg dat het dossier moeizaam vordert. Er is ook altijd een verschil tussen wat journalisten horen en zaken waarop ze zich baseren, en wat ik heb gezegd. Ik heb gezegd dat ik de burgemeester en de twee voetbalclubs in Antwerpen oproep om werk te maken van een eensgezind en gezamenlijk dossier. Antwerp heeft het dossier samen met Antwerpen ingediend. Germinal Beerschot heeft zich daar niet bij aangesloten. Als men een stadion wil bouwen met een capaciteit van 40.000 toeschouwers en wil zorgen voor een ontsluiting, zou men het maatschappelijk draagvlak toch wel verhogen als de beide grote Antwerpse clubs er een zinvolle invulling aan geven. Dat is mijn mening. Dat is ook de reden van mijn oproep.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Minister, uit uw antwoord leer ik dat ik niet te veel naar journalisten moet luisteren. Het wordt natuurlijk problematisch als ik nu ook nog de nieuwjaarsrecepties van de N-VA erbij moet nemen om te luisteren wat daar wordt gezegd.

Ik dank u alleszins voor uw antwoord. Ik onthoud er vooral uit dat het toch de bedoeling is die eindmeet te halen. Ik ken het geval van Antwerpen vrij goed. Ik vraag me dan ook af of die eindmeet ook gehaald kan en zal worden. Als ik deze problematiek aankaart in de Antwerpse gemeenteraad krijg ik heel weinig antwoorden. Dat doet me vermoeden dat men helemaal niet ver staat. Ik ben blij dat u die oproep zo duidelijk hebt gedaan.

U zegt dat als vier kandidaten de eindmeet halen, er nog wel een mouw aan kan worden gepast. Wat moet ik daaronder verstaan? Gaat het dan om een extra financiering?

Minister Philippe Muylers: Ik denk dat er weinig problemen moeten zijn om de leningscapaciteit van PMV tegen eind 2016 met maximaal 20 miljoen euro op te trekken. Dat is in het geval dat we vier stadions zouden hebben die door FIFA worden geselecteerd, waardoor er in Vlaanderen vier stadions zouden komen met een capaciteit van 40.000 mensen. Ik denk echter dat daar weinig kans op bestaat. De Vlaamse Regering heeft ook gezegd dat dit niet in het nadeel van anderen zal uitvallen. Ik ga ervan uit dat in de loop van de volgende maanden mogelijk zal blijken dat er kandidaten afhaken omdat ze de financiering niet rond krijgen, of omdat we niet werden geselecteerd. Dan zullen niet alle vier kandidaten doorgaan met die bouw. Er zijn nog zoveel onzekerheden dat ik me vandaag nog niet echt veel zorgen maak, maar ook niet voor de toekomst. Mocht het echt nodig zijn, dan is er nog altijd die 20 miljoen euro aan PMV-leningen.

De heer Wim Wienen: Ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik ben van West-Vlaanderen. Daar kennen we ook een soortgelijk lokaal probleem. In Brugge hebben we dat probleem ook, met onze twee clubs, Cercle en Club. Hebben zij wel een overeenkomst gemaakt over dat stadion?

Minister Philippe Muylers: Ik zal meteen ook antwoorden voor de mensen van Limburg en Oost-Vlaanderen. Alle details die in mei moeten worden ingediend, hebben we nog niet gevraagd in november. Dat is logisch. Het was de bedoeling dat het dossier van november voort wordt gespecificeerd en uitgewerkt. Bij de indiening van het dossier van Brugge is zowel Club als Cercle betrokken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de plannen voor de hervorming van de vrouwenvoetbalcompetitie

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Voorzitter, geachte leden, minister, het zal u misschien verbazen dat we elkaar ontmoeten in deze commissie en over dit onderwerp. Leuven is wel Antwerpen niet, maar het is toch wel betrokken partij in dezen.

De heer Bart Caron: Dat is ook een lokaal probleem. *(Gelach)*

De heer Jan Laurys: Het is een provinciaal probleem: laten we het zo stellen.

Mijn vraag betreft de reorganisatie van de vrouwenvoetbalcompetitie. Mijn ervaring ter zake beperkt zich tot het bijwonen van één wedstrijd van Wezemaal tijdens een campagne. Blijkbaar bestaan er plannen – zeker de heer Lesenfants zou daar nogal mee bezig zijn – om een soort eliteliga op te richten voor het vrouwenvoetbal, naar Nederlands voorbeeld. Men

wil van veertien naar zes ploegen gaan, die dan in de competitie viermaal tegen elkaar zouden spelen. Het is uiteraard de bedoeling die competitie spectaculairder te maken en zelfs de aandacht van televisiestations te trekken en promotors en sponsors aan te trekken. Op die manier zou het vrouwenvoetbal op een hoger niveau worden gebracht, ook internationaal.

Er is vrij veel kritiek op die beweging. Zo wordt gesteld dat die professionalisering te snel gaat. Ploegen zouden zich niet meteen kunnen aanpassen. Zo wordt verwacht dat ze viermaal per week zouden trainen, terwijl dit nu eigenlijk nog steeds vrij amateuristisch is. Men vergeet dat heel veel lokale clubs daarbij betrokken zijn. Daar gaat mijn concrete vraag echter niet over.

Bij die reorganisatie om te komen tot zes ploegen zou het de bedoeling zijn die ploegen telkens te koppelen aan een mannenploeg. Dat zou er dan één per provincie zijn. Ik wil me niet bemoeien met de andere provincies, maar voor Vlaams-Brabant zou de ploeg worden gekoppeld aan Anderlecht. Momenteel is Anderlecht bij de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) ingeschreven als een Franstalige ploeg.

Nu gaat het toch over geld van de Voetbalfederatie Vlaanderen (VFV) dat naar die competitie zou gaan. Ik heb de statuten van de vzw eens nagekeken. Zoals bepaald in artikel 22 heeft de Voetbalfederatie Vlaanderen onder meer de opdracht om, in samenwerking met de KBVB en met de federaties die zijn erkend door andere gemeenschappen, de nationale kampioenschappen van het futsal en van de dames te organiseren. Ik vermoed dus dat ook die eliteliga minstens zal worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid. Dan is het toch merkwaardig dat er in Vlaams-Brabant nog maar één ploeg zou overblijven en die zou dan worden gekoppeld aan een Franstalige club. De provincie kent trouwens heel wat goede clubs, zoals Kuntich en OHL. Daarom rijst in Leuven, vooral dan bij OHL, de vraag of dat zo wel kan. Minister, de vraag is of u bevoegd bent om sturend op te treden ter zake. Wellicht kunt u dat niet rechtstreeks, maar wel onrechtstreeks, omdat u subsidies toekent en daar voorwaarden aan kunt koppelen.

Bent u als minister van Sport betrokken bij die besprekingen over de hervorming van de vrouwenvoetbalcompetitie? Bent u bereid de belangen van de provincie Vlaams-Brabant te verdedigen bij dat overleg? Is in een financiële bijdrage voorzien van de Voetbalfederatie Vlaanderen ter ondersteuning van die eliteploeg uit Vlaams-Brabant? Kan dat ook zo blijven, indien ze wordt ondergebracht bij een Franstalige ploeg?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, de problematiek die de heer Laurys heeft geschetst, toont nogmaals aan dat de kritiek die ik in het verleden al heb geuit met betrekking tot de splitsing van de voetbalbond, terecht is. Dit toont aan dat we die voetbalbond zo snel mogelijk op een goede manier moeten splitsen, en niet via de oplossing die naar voren werd gebracht en die de voorbije jaren al veel kritiek van het Vlaams Belang heeft gekregen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik zou natuurlijk kunnen herhalen dat de splitsing nog maar net is gebeurd, dat ik er vertrouwen in heb, dat er een stappenplan komt enzovoort. Dat weet u echter al, dus ik ga daar niet dieper op in. Ik zal me vooral toespitsen op de vraag van de heer Laurys.

Ik zal daar kort in zijn. De KBVB en de VFV hebben op 27 juni 2009 een overeenkomst afgesloten waarbij werd afgesproken dat de nationale kampioenschappen damesvoetbal worden georganiseerd door de VFV en de KBVB samen. Er zit een logica in. Er bestaat nog geen Waalse federatie, dus zal het altijd wel de KBVB zijn. Ik word niet betrokken bij de opstart van nieuwe competities. Dat is ook logisch omdat het een exclusieve bevoegdheid van de sportfederaties is om competities te hervormen of op te starten. Dat is juist en correct.

De decretale opdracht van de VFV maakt het mogelijk dat de VFV ondersteuning en begeleiding biedt aan de clubs die bij haar zijn aangesloten. Ook de damesclubs van Vlaams-Brabant die bij haar zijn aangesloten, kunnen ondersteuning en begeleiding krijgen via basisopdrachten en facultatieve opdrachten. Clubs die niet zijn aangesloten, kunnen geen begeleiding en ondersteuning krijgen. Wij geven ook geen geld aan competities.

Het is niet correct te stellen dat Anderlecht een Franstalige club is of daarvoor heeft gekozen. Zij hebben alleen maar gekozen om zich niet aan te sluiten bij de VFV, maar ze hebben zich evenmin aangesloten bij de Waalse clubs of de Franstalige clubs, want die federatie is er niet. Tot nu toe is mij gemeld dat er geen clubs in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zijn aangesloten bij de VFV. Anderlecht is dus niet aangesloten en kan dus ook niet genieten van middelen die via de VFV naar clubs kunnen gaan voor basisondersteuning of facultatieve opdrachten.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik besef dat de vraag wat vroeg komt. Minister, ik noteer dat u niet betrokken bent bij dat onderhoud en dat het een exclusieve bevoegdheid van de federaties is, maar u hebt ook duidelijk gezegd dat als Vlaams-Brabant zich bij Anderlecht aansluit, en er dus een ploeg van Brussel aangesloten is bij de KBVB, ze geen subsidies kunnen krijgen van de VFV. Dat is duidelijk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Johan Sauwens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de samenwerking met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC)

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het overleg door de ministers van Sport van de gemeenschappen met het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC) over gemeenschappelijke doelstellingen

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Met grote dankbaarheid aan uzelf en de voorzitter van dit parlement dat wij een vraag mogen stellen. *(Opmerkingen van de voorzitter)*

Ik wil een van mijn voorstellen onmiddellijk in de praktijk brengen om snel te werken. Ik sla de inleiding over, want u hebt ze al gelezen. Ik stel dus enkel mijn vragen.

Wat zijn de concrete resultaten van het topsportoverleg tussen het BOIC en de drie sportministers voor het topsportbeleid van de Vlaamse Gemeenschap? Hoe zal de minister de gemaakte afspraken implementeren? Wat is de methodiek en de timing?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Dat was heel kort.

Minister, op 26 januari 2010 hebt u overleg gepleegd met de ministers van Sport van de andere gemeenschappen en het BOIC. Tijdens de persconferentie communiceerde Pierre-Olivier Beckers dat de gemeenschappen een gezamenlijke ambitie willen tonen en in nauw overleg willen samenwerken voor de topsport en de antidopingreglementering.

Hij schoof ook naar voor om de Belgische Arbitragecommissie om te vormen tot een beroepsinstantie in tuchtprocedures tegen elitesporters in het kader van het antidopingbeleid.

Ik heb daar wat vragen bij. Wat is het concrete standpunt van de Vlaamse Regering in die ambitie? Welke rol zal de Vlaamse Gemeenschap daarin vervullen? Welke samenwerking

wordt er op korte, middellange en lange termijn gepland tussen de Vlaamse Gemeenschap en het BOIC? Wordt er overwogen of is er een intentie om het BOIC te subsidiëren in navolging van de Franse Gemeenschap? Zo ja, waarom? Zo neen, waarom niet? Wat is het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap om de Belgische Arbitragecommissie om te vormen tot een beroepsinstantie voor uitspraken die geveld worden door het Vlaams Dopingtribunaal?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Ik heb eveneens op 26 januari het persbericht van het BOIC gelezen. De voorzitter van het BOIC, Pierre-Olivier Beckers, benadrukt daarin inderdaad dat der nieuwe raad van bestuur zich prioritair als olympisch partner voor de topsport in dit land wil positioneren.

Minister, het persbericht verwijst naar de vruchtbare vergadering die hij die ochtend had met de verschillende ministers, waaronder uzelf, de Franse Gemeenschapsminister van Sport André Antoine, en de minister van Sport van de Duitstalige Gemeenschap, Isabelle Weykmans. Daar werden heel wat zaken besproken, onder meer het streven naar een efficiënte werkstructuur.

Ik zou graag van u vernemen, minister, of u een gesprek hebt gehad over het conformeren van het BOIC aan de federale realiteit van dit land. Sport is een gemeenschapsmaterie, maar het BOIC lijkt dat niet altijd helemaal te willen aanvaarden.

Ik sluit me in grote lijnen aan bij de verschillende vragen. Verder zou ik in het bijzonder willen weten of u die gesprekken hebt gevoerd en/of zult voeren over de herstructurering van het BOIC, conform de federale logica in dit land.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me eveneens aan bij deze vraag vanuit mijn zorg om in de toekomst veel medailles te halen en goede sporters af te leveren en om jonge mensen de kans te geven om uit te groeien tot topsporters. Het is een realiteit dat de olympische wereld internationaal is georganiseerd en enkel landen als partners van het IOC erkent. Het BOIC is dus de partner, of we dat nu graag hebben of niet.

Op het terrein is er al jaren een strijd aan de gang tussen de deelregeringen en het BOIC. Af en toe bemoeit ook de federale regering zich, wanneer het over 's lands prestige gaat. Daardoor is er op het terrein niet altijd een efficiënte aanpak mogelijk. Mijn vraag is dan ook, minister, of u de indruk hebt, na wat er nu is gebeurd, dat we dit soort spanning kunnen oplossen, waardoor er een soort gezamenlijke aanpak komt ten bate van jonge sporters en topsporters.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik zal even kort verslag uitbrengen van de vergadering die we op 26 januari hebben gehad en waar een aantal zaken naar voren zijn gebracht. Alleen al de vergadering op zich ligt in de lijn van wat ik heb aangekondigd, en wat ook in het regeerakkoord, in de beleidsnota Sport en in het Topsportactieplan staat. We moeten nagaan op welke manier we kunnen samenwerken met de andere gemeenschappen rond topsport, de topsporters zelf en dopingbestrijding. Het BOIC speelt daar zeker een rol in. In onze Task Force Topsport nodigen wij iemand van het BOIC uit omdat die structuur nu eenmaal zo is.

Ik blijf gaan voor een volwassen confederaal model. Ik was tevreden dat ook minister Antoine tijdens die vergadering heeft gepleit voor “une union des communautés”. We zitten dus op dezelfde lijn, waarbij we de gemeenschappen hun volle bevoegdheden laten benutten zonder enige recuperatie. Dat is het uitgangspunt dat heel duidelijk is meegedeeld aan het BOIC.

Wat de internationale en olympische context betreft, heeft het BOIC vandaag een grote verantwoordelijkheid inzake selectie en deelname aan mondiale sportmanifestaties. De

verschillende gemeenschappen hebben hun verantwoordelijkheid om de atleten en de sporters te helpen bij hun voorbereiding en omkadering zodat zij succesvol kunnen deelnemen.

Een vlotte onderlinge samenwerking en het maken van goede afspraken is noodzakelijk om te komen tot een resultaatgericht sportbeleid.

Voor de topsport willen we dan ook die Vlaamse atleten steunen die deelnemen aan de grote internationale competities of aan multidisciplinaire stages die door het BOIC in samenspraak met de Vlaamse sportfederaties worden georganiseerd.

Een formele erkenning of structurele ondersteuning van het BOIC als organisatie is niet aan de orde zolang hun structuren niet aangepast zijn aan de Vlaamse regelgeving van vandaag. Wel kan er respectvol samengewerkt worden in werkgroepen ad hoc. Op 26 januari is afgesproken om een werkgroep op te starten om de samenwerking met de gemeenschappen verder uit te werken. Hierbij is het de bedoeling om in de filosofie te werken van de intentieverklaring die in 2007 is ondertekend door mijn voorganger en het BOIC, maar waar tot nu toe geen uitvoering aan gegeven is. Het BOIC en de Vlaamse Gemeenschap gaan uit van de huidige staatsstructuur om de structuren van het BOIC om te vormen. Daarvoor wordt nu een werkgroep opgericht, samen met de andere gemeenschappen.

Ik ga even in op de dopingbestrijding omdat die ook uitdrukkelijk aan bod is gekomen op de vergadering. Het lijkt me nuttig en zinvol om te harmoniseren, liefst op Europees niveau of op wereldniveau. Op Europees niveau kunnen we misschien iets doen tijdens het voorzitterschap. We zijn zelf gestart met het overleg met de collega's uit de gemeenschappen en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om te streven naar een harmonisatie. We beginnen dus met een harmonisatie in Vlaanderen en in België. Het gaat hier om een voorbeeldfunctie. We moeten dus maximaal gaan voor een harmonisatie, zeker omdat daaromtrent de wetgeving door de Franse Gemeenschap nog uitgevoerd moet worden.

In het kader van de responsabilisering van de sportfederaties is het aangewezen een actieve dialoog met hen te voeren. Voorafgaandelijk aan de coördinatieraad Medisch Verantwoord Sporten (MVS), waarin alle gemeenschappen en gewesten zetelen en waar Vlaanderen het voorzitterschap waarneemt, hebben wij de Vlaamse sportfederaties, de Waalse sportfederaties en het BOIC bevestigd over hun mening en ervaringen. Zij konden ook suggesties doen rond het dopingbeleid. Met die input konden we werken aan een meer gemeenschappelijke visie.

Het BOIC heeft in zijn persbericht een idee overgemaakt, een suggestie. Niet meer, niet minder. Die suggestie was om de Belgische Arbitragecommissie voor de Sport (BAS) om te vormen tot een gemeenschappelijk beroepsorgaan. Daar is verder nog geen enkele afspraak over gemaakt. Het is onze bedoeling dat de sportfederaties op één lijn kunnen komen, om daar bij nieuwe regelgeving in elk van de gemeenschappen rekening mee te kunnen houden.

Het is duidelijk dat het World Anti-Doping Agency (WADA) de Nationale Olympische Comités (NOC's) een belangrijke rol heeft toegewezen in de strijd tegen doping. In heel wat landen zijn het de NOC's die de rol van Nationale Antidopingsorganisatie (NADO) op zich nemen. Vanuit de regio's worden vragen gesteld aan het BOIC. Daarom heb ik het BOIC gevraagd om navraag te doen bij de andere EU-lidstaten naar hun toepassing van de WADA-code, de praktijk en de wetgeving, zodat we een inzicht krijgen van wat er in Europa gebeurt. Dat is een specifieke taak die het BOIC snel moet kunnen uitvoeren. Het BOIC heeft ook beloofd om dat snel te doen en informatie op te vragen bij zijn zusterorganisaties.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Voorzitter, wat mijn heel korte vraagstelling betreft: ik verwijs expliciet naar de schriftelijke vraag. Ik vraag dat die opgenomen wordt in het verslag. Dat is een van mijn suggesties. De vraagstelling van anderhalve, soms twee pagina's hier opnieuw aflezen, heeft werkelijk geen zin. Dan zijn we een papegaaienparlement. Ik weet dat dat zal moeten worden uitgeklaard, maar ik vraag dat expliciet.

De voorzitter: U bedoelt de vraag zoals u ze hebt neergeschreven? Geen schriftelijke vraag, maar de schriftelijke versie van uw vraag om uitleg.

De heer Johan Sauwens: Inderdaad.

De voorzitter: Dat kan.

De heer Johan Sauwens: Ten tweede vind ik dat, voor technische zaken, de minister zich in zijn antwoord ook zou moeten kunnen beperken tot de kern van zijn antwoord, en zou moeten kunnen verwijzen naar een schriftelijk document, dat ter zitting wordt ingediend en dat bij het verslag wordt gevoegd en aan alle leden ter beschikking wordt gesteld. Dat zou veel efficiënter zijn. In het verleden hadden, maar ook nu nog hebben we ministers die een uur antwoord geven op een vraag om uitleg enzovoort. Een krachtige synthese, ondersteund door een document dat meer gedetailleerde elementen geeft, dat is een van de voorstellen die ik in mijn fractie zal doen. Dat wou ik maar even meegeven.

Minister, ik dank u voor uw antwoord. Onze fractie blijft vragende partij dat Vlaanderen, zoals Wales en Schotland dat in een aantal sportdisciplines kunnen, zelf zou kunnen optreden op het internationale forum. Dat blijft de finaliteit van onze basisstelling. Wij vragen dat u dat meeneemt in het kader van het Europese voorzitterschap en dat u het aankaart bij uw contacten met de olympische beweging. Wij kunnen dat ook op een aantal andere terreinen doen, denk ik.

Intussen mogen wij de sportwereld zelf, die daar geen boodschap aan heeft, niet belasten met de discussie of het nu Vlaanderen of België is. Dat lijkt me vanzelfsprekend. Ik heb dat trouwens al gezegd bij de bespreking van uw beleidsnota. Het lijkt me belangrijk dat daar betere afspraken over worden gemaakt met het BOIC dan in de voorbije legislatuur. Het BOIC is immers de schakel tussen de Belgisch-Vlaamse sportwereld en de internationale sportbeweging.

Het heeft lang geduurd, omdat het BOIC zich altijd terugtrok op het Brusselse eiland, maar er is een bereidheid om het confederale Belgische model te aanvaarden. Ze hebben dat opgenomen in hun teksten. U hebt, met uw bevoegdheid inzake doping, en door het feit dat uw Waalse collega heeft voorgesteld om dat op te bouwen vanuit de gemeenschappen, de kans om het BOIC ook daadwerkelijk confederaal op te bouwen. Er moeten klare afspraken over worden gemaakt. Ik denk bijvoorbeeld aan de Brusselse situatie, die dan heel complex zou zijn. Die dopingmaterie biedt mijns inziens de kans om het BOIC confederaal van binnenuit mee op te bouwen. Dat is zeker geen hiërarchisch denken.

Waar in een aantal federaties in de Belgische koepel wel spanningen rond bestaan, is de aanduiding van de nationale ploeg. Een aantal Waalse vleugels redeneren in dat verband nog vaak vanuit een soort pariteitsdenken. Daar zou de duidelijke afspraak, ook met uw Franstalige collega, moeten zijn dat wij er heel duidelijk voor opteren dat het de beste atleten moeten zijn, ongeacht vanuit welke gemeenschap ze komen. Daar zou u, vanuit het confederale model en eventueel met het BOIC als koepel, een soort arbitrage moeten kunnen doen. Een aantal federaties doen het uitstekend, maar in een aantal andere federaties zijn er vrij grote communautaire spanningen. Die zouden, dankzij onder meer het politieke beleid, moeten kunnen worden ontladen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw zeer verhelderende antwoord. Ik heb hier al gepleit voor een beroepsprocedure voor de elitesporters. Het BOIC stuurt nu ook, door een suggestie te geven, die kreet naar u. Er is iets mis mee, we moeten daar iets aan doen. Ik sta niet achter het feit van die suggestie, dat zeg ik terzijde. Maar we komen wel op hetzelfde probleem uit: verplicht gewoon die federaties dat ze een beroepsprocedure inlassen.

Het valt mij ook op dat er opnieuw een werkgroep komt tussen de gemeenschappen. Dat is een stap in de goede richting. Ik ben daar heel blij mee. Maar ik hoop dat we binnen 3 jaar

niet nog op hetzelfde tegeltje aan het stampen zijn. Ik verwacht er heel veel van. Ik hoop dat u daar druk op zet.

Ik denk niet dat de minister de sporters moet selecteren die zullen worden uitgestuurd. Dat is nog altijd de bevoegdheid van de overkoepeling. De minister mag daar wel voor een deel op toezien, maar hij mag of kan daar weinig op zeggen.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Ik sluit mij aan bij de vraagstelling. Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik wil enkel nog eens heel kort verwijzen, zoals mevrouw Werbrouck, naar de beroepsprocedures. Wij hebben het er hier al heel vaak en uitgebreid over gehad. Er is het voorstel van aanpassing van het decreet. Er is de resolutie die eens zal worden geagendeerd. We hebben gezegd dat we daar nog even mee zullen wachten, maar ik vind dat ze stilaan mag komen. Dat zou de responsabilisering van de federaties ondersteunen. Ik vraag u om daar werk van te maken. Anders komt het hier toch terug.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: De aangekondigde bevraging bij de federaties en de sporters over alles in verband met whereabouts en andere zaken, werd afgerond omstreeks midden januari. De resultaten worden nu samengevat en kunnen aanleiding geven tot wijzigingen of voorstellen. Andere voorstellen zullen naar de federaties en naar het WADA gaan. We wachten even omdat we overleggen met de collega's van de andere gemeenschappen en gewesten. Zo komen we niet in de situatie dat wij een aanpassing doen en dat we dan binnen 3 of 4 weken nog eens een aanpassing moeten doen om op eenzelfde lijn te komen met de collega's van de andere gemeenschappen en van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Die vergaderingen zijn aan de gang. We moeten op dezelfde golflengte komen.

Er zitten uiteraard altijd twee punten in de discussie: beroep of niet, en wie er de whereabouts moet invullen, al dan niet de sporters van het internationale niveau. Ik wil eens bekijken hoe in de andere landen de whereabouts worden toegepast en welke sporters daarvoor in aanmerking komen. Op basis van die elementen kunnen we gefundeerd en liefst in eenzelfde filosofie, en zonder ook maar enigszins te raken aan het antidopingbeleid, in de verscheidene gewesten een hopelijk verstandige en eensgezinde visie bereiken, die wordt vertaald in vergelijkbare decreten, zodat in een en dezelfde voetbal- of basketbal- of andere club geen verschillende regels van toepassing zijn.

Ik houd dus rekening met de elementen en verzamel bijkomende informatie. Laat ons dit nu niet bespoedigen, anders ontstaan er daarna nieuwe problemen. We hebben, wat doping betreft, niet stilgezeten. We doen daaraan voort.

Ik ben het er natuurlijk 100 procent mee eens dat het communautaire aspect geen element mag zijn van de keuze. Mijnheer Sauwens, ik zal aan mijn collega-sportministers vragen dat zij ook aan de federaties dezelfde boodschap geven: atleten worden uiteraard niet door de ministers gekozen, maar door de federaties of trainers of wie dan ook. Dat gebeurt in elk geval op basis van kwaliteit en niet op basis van waar je woont.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik mag toch van u verwachten dat u achter de WADA-code blijft staan?

Minister Philippe Muylers: Ik heb daarnet duidelijk gezegd: zonder het antidopingbeleid ook maar enigszins op de helling te zetten. Uiteraard, anders kunnen ze niet meer meedoen aan internationale sport. Maar het kan zijn dat wij op basis van die aspecten, bijvoorbeeld na overleg met de Franse Gemeenschap of op basis van de feedback die wij hebben gekregen, een aantal punten hebben die wij kunnen aankaarten, eerst op Europees niveau – ik heb het antidopingbeleid op de agenda geplaatst van het Belgisch voorzitterschap dat ik mag waarnemen – en dan ten aanzien van het WADA omdat het WADA dezelfde bevraging doet.

De resultaten van onze bevraging over whereabouts kan ik overmaken. Een aantal zaken kunnen we zelf oplossen, een aantal zaken moeten de federaties wellicht oplossen, en een aantal zaken zullen enkel kunnen worden opgelost als het WADA zijn code wijzigt. Maar er is geen sprake van om daar vandaag van af te wijken, want als je dat doet, ontnem je de internationale sporters het recht om internationale sport te beoefenen.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik wilde enkel een verduidelijking over de WADA-code. Het is toch niet de bedoeling om ons dopingdecreet te veranderen om een eensgezind standpunt in te nemen met de andere?

Minister Philippe Muyters: Het is altijd WADA-conform.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Wat is de timing? Wanneer kan dat met ons worden besproken?

Minister Philippe Muyters: Ik kan dat moeilijk zeggen, omdat ik niet weet hoe snel mijn collega's werken. Ze zijn meer gebonden aan die snelheid dan ikzelf. Ze hebben vandaag immers niet de basis die er moet zijn. Sta me toe wat dat betreft in het vage te blijven. Ik weet het niet. Ik wil resultaat boeken. In elk geval krijgen we van het BOIC eind februari het internationaal overzicht. Daar wacht ik echt wel op.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■